

[Ministeren for skatter og afgifter]

i positiv skattepligtig indkomst i de efterfølgende 5 indkomstår.

Som det imidlertid fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den foreslåede ændring af ligningslovens § 15 alene til formål at ændre den retstilstand vedrørende privatforbrugsreglen i ligningslovens § 28, som er et resultat af en afgørelse, landsskatteretten traf i en konkret sag i maj måned 1981.

I ligningslovens § 28 er det fastsat, at hvis en skattepligtig person foretager afskrivninger, henlæggelse til investeringsfond eller har forøget sine varelagernedskrivninger og den pågældende persons skattepligtige indkomst er mindre end det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, så skal den skattepligtige indkomst i princippet sættes til et beløb svarende til privatforbruget.

I den omhandlede kendelse af 1981 fandt landsskatteretten, at en fortolkning af § 28 sammenholdt med § 15 nødvendigvis måtte føre til, at den indkomst, der efter § 28 skulle sammenlignes med privatforbruget, må være den skattepligtige indkomst i det pågældende år uden fradrag af eventuelle underskud fra tidligere år.

Det må erkendes, at landsskatterettens fortolkning af dette spørgsmål fraviger den vejledning om § 28, skattedepartementet udsendte i 1975. Jeg kan imidlertid fuldt ud støtte den retstilstand, som er resultatet af kendelsen fra landsskatteretten.

For det første finder jeg, at det må være ganske rimeligt, at den indkomst, man sammenligner med privatforbruget i et givet indkomstår, alene er den opgjorte indkomst for det samme indkomstår, ikke en eller anden form for sammenregning af indkomsten i det pågældende år og indkomsterne i de foregående år.

For det andet erindrer jeg om, at reglen i ligningslovens § 28 kun begrænser afskrivninger inden for visse grænser. F.eks. er afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, og som derfor fortabes, hvis de ikke foretages, slet ikke omfattet af afskrivningsbegrænsningen. Derudover gælder, at det efter § 28 altid er tilladt at foretage en vis mindsteafskrivning på driftsmidler og bygninger. Det underskud, der fremkommer ved indkomstopgørelsen, kan derfor helt eller delvis hidrøre fra netop de afskrivninger, som § 28 undtager fra afskrivningsbegrænsningen. Hvis man indregner de overførte underskud

fra tidligere år i sammenligningsgrundlaget efter § 28, vil man derfor kunne risikere, at de tilladte mindsteafskrivninger fra tidligere år i virkeligheden er med til at begrænse afskrivningerne i det følgende år. Dette strider mod hensigten med reglerne om mindsteafskrivninger.

Jeg beklager, at det, jeg siger, lyder lidt indviklet, men det har kun én eneste begrundelse: det er faktisk ret så indviklet.

Jeg mener, at der måske nok er nogle problemer med § 28, men spørgsmålet er, om tiden er inde lige netop nu til at se på de problemer. Enhver ændring af § 28 vil for øjeblikket føre til en forringelse af erhvervslivets kår, og det er i hvert fald min fornemmelse, at netop den periode, vi er inde i, hvor vi forsøger at støtte erhvervslivet på bedst mulig måde og på rimelige måder, ikke er velegnet til at gøre tingene sværere, til at gøre dem mere indviklet, sådan at vi modarbejder det princip om forenkling, som vi gerne skulle have gennemført også inden for skatteretten.

Det følger heraf, at regeringen ikke kan støtte lovforslaget fra socialistisk folkeparti.

Lykketoft (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Stavad, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort gøre nogle bemærkninger om SFs forslag.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at den tidligere retstilstand nok var mere rigtig, og at der kan være grund til at lave den ændring, SF foreslår. Det er da rigtigt, som ministeren er inde på det, at der er ganske mange problemer omkring § 28, som der kunne være grund til at tage op, ligesom man på baggrund af det talmateriale, vi har om virkningen af reglen, kan spørge, om den har haft den nyttevirkning, man oprindeligt tilsigtede. Men på dette stadium vil jeg godt sige, at vi er interesserede i at kigge nærmere på denne sag i udvalget ud fra en positiv holdning til SFs forslag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan for min gruppes vedkommende ganske henholde mig til de bemærkninger, skatteministeren har gjort, dog med en enkelt tilføjelse, at vel ikke enhver ændring af § 28 i ligningsloven vil være en forringelse for erhvervslivet. Man kunne jo overveje, om den